مصطفی پسرلی

۲۰۱۹/۰۹/۱۱

اوږده خزان

غزل

سوځي مې مخ د اور باران مې کړم		زه غـذابـونـو د اسمـان مې کړم

لکه یتیم خـورمـه خپیړي په مخ		په ژړا لوند خیرې ګرېوان مې کړم

زما وجدان چې ډېر په ننګ مئین دی		وساتم ننګ او که وجدان مې کړم؟

یو چې راخپل کړم، بل پردی شي رانه		چې بل راخپل کړمه که ځان مې کړم؟

کرښې د بخت مې کـړه بدلې خدایه		ژوبلې راپاتې، هر ارمان مې کړم

چاته د خوږ زړګي پرهـر وښییم		زه د ناپوه طبیب درمان مې کړم

یه "پسرلیه"، پسرلی نـه بنکارې
اوږده خـزان د ګلستان مې کړم

**** **** ****

اوږده خــزان
Mostafa_p_٦٧_ojda_khazaan_ghazal.pdf